

SERO:s deltagande i processen för slutförvar av utbränt kärnbränsle är att kritiskt granska och kommentera förslaget till slutförvar

1905 presenterade Einstein sin formel för energins samband mellan massa och hastighet $E=mc^2$. Först i slutet av andra världskriget lyckades man förverkliga Einsteins tankar i form av atombomben.

Efter kriget ställdes frågan om en civil användning av atomkraften. Vid en konferens på Bermuda 1957 under ordförandeskap av president Eisenhower togs beslutet att bilda IAEA som organisation för ändamålet.

Redan 1956 tillsattes den så kallade Atomenergikommissionen i Sverige för att utveckla atomkraften civilt och militärt.

Den första kommersiella reaktorn O1 startas 1972 i Oskarshamn och följs av ytterligare 11 reaktorer.

Redan efter en generation börjar man att diskutera avveckling av samtliga reaktorer. Slutdatum föreslås bli 2045. Kärnkraftindustrin bildar ett gemensamt bolag SKB för att ansvara för slutförvar av det använda kärnbränslet samt rivning av reaktorer.

Användningen av kärnkraften under ett par generationer har skapat ett avfallsberg som måste lagras under minst 3300 generationer. Produktionen har bestått av el och spillvärme med fördelningen ca 30 procent el och 70 procent värme. Totalt omvandlas hela produktionen till värme liktydigt med global uppvärmning till skillnad från eldning av fossila- och förnybara bränslen där bildandet av koldioxid tas om hand av växter i fotosyntesen. Med andra ord har inte kärnkraftens restprodukter någon direkt användning för människan om inte spillvärmens utnyttjas.